

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 3.10.2012 — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Asia C-442/12)

(2013/C 9/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jan Sneller

Vastapuoli: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 87/344/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaan sallittua, että oikeusturvavakuutuksen antaja, joka määrää vakuutus sopimuksissaan, että vakuutuksenantajan työntekijät lähtökohtaisesti antavat oikeudellisen avun oikeudenkäynti- ja hallintomenettelyissä, vaatii lisäksi, että vakuutetun henkilön vapaasti valitseman asianajajan tai oikeudellisen avustajan antaman oikeudellisen avun kulut katetaan ainoastaan, jos vakuutuksenantajan mielipiteen mukaan asia on annettava ulkopuolisen oikeudellisen edustajan hoidettavaksi?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus erilainen sen mukaan, onko kyseisessä oikeudenkäynti- ja hallintomenettelyssä pakko käyttää oikeudellista avustajaa vai ei?

⁽¹⁾ Oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22.6.1987 annettu neuvoston direktiivi 87/344/ETY (EYVL L 185, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 11.10.2012 — Werner Krieger v. ERGO Lebensversicherung AG

(Asia C-459/12)

(2013/C 9/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Werner Krieger

Vastaaja: ERGO Lebensversicherung AG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta 8.11.1990 annetun toisen neuvoston direktiivin 90/619/ETY⁽²⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 31 artiklan 1 kohdan valossa siten, että sen kanssa ristiriidassa on vakuutus sopimuslain 5a §:n 2 momentin neljännen virkkeen kaltainen säännös — sellaisena kuin se oli Euroopan yhteisöjen neuvoston vakuutus oikeuden alalla antamien direktiivien täytäntöönpanosta 21.7.1994 annetun kolmannen lain (kolmas vakuutusvalvontalain täytäntöönpanolaki ETY) jälkeen — jonka mukaan purkamis- tai peruuttamismahdollisuus myönnetään vain enintään yhden vuoden ajaksi ensimmäisen vakuutusmaksun maksumishetkestä lähtien, vaikei vakuutuksenottajalle ole ilmoitettu hänellä olevasta purkamis- tai peruuttamismahdollisuudesta?

⁽¹⁾ EYVL L 330, s. 50.

⁽²⁾ EYVL L 360, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 15.10.2012 — Granton Advertising BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Asia C-461/12)

(2013/C 9/51)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Granton Advertising BV

Vastapuoli: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan [5] alakohtaan (josta on tullut 1.1.2007 lukien kahdeksannen direktiivin 2006/112/EY,⁽²⁾ sellaisena kuin se on muutettuna, 135 artiklan 1 kohdan f alakohta) sisältyvää ilmaisuja 'muuta arvopapereita' tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan Grantoncard-kortteja, koska kyseessä ovat kortit, jotka voidaan luovuttaa edelleen ja joita käytetään (osittaisena) maksuna tavaroista ja palveluista, ja mikäli näin on, onko tällaisten korttien jakelu ja myynti näin ollen vapautettu arvonlisäverosta?
- 2) Mikäli näin ei ole, onko kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaan (josta on tullut 1.1.2007 lukien kahdeksannen direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, 135 artiklan 1 kohdan d alakohta) sisältyvää ilmaisuja 'muuta siirtokelpoisia asiakirjoja' tulkittava siten, että se kattaa Grantoncard-kortit, koska kyseessä ovat kortit, jotka voidaan luovuttaa edelleen ja joita käytetään (osittaisena) maksuna tavaroista ja palveluista, ja mikäli näin on, onko tällaisten korttien jakelu ja myynti näin ollen vapautettu arvonlisäverosta?
- 3) Mikäli Grantoncard-kortti on edellä tarkoitettu 'muu arvopaperi' tai "muu siirtokelpoinen asiakirja", onko sillä, että kortin käytöstä maksetusta vastikkeesta (sen suhteellisesta osasta) kannettu vero on käytännössä illusorinen, merkitystä sen kysymyksen kannalta, onko kortin myynti tai jakelu vapautettu arvonlisäverosta?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 17.10.2012 — ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-464/12)

(2013/C 9/52)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ATP Pension Service A/S

Vastapuoli: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että jos jäsenvaltio pitää ennakkoratkaisupyyntön 2 kohdassa ilmoitettuja laitoksia sijoitusrahastoina, jäsenvaltioiden määrittelemien erityisten sijoitusrahastojen käsitteeseen on sisällytettävä käsiteltävässä asiassa tarkoitettun kaltaiset eläkelaitokset, joilla on seuraavia piirteitä:
 - a) palkansaaajalle (eläkeasiakkaalle) maksettava tuotto määräytyy eläkelaitoksen sijoitusten tuoton mukaan,
 - b) työnantaja ei saa maksaa lisäeläkemaksuja turvatakseen eläkeasiakkaalle tietyn tuoton,
 - c) eläkelaitos sijoittaa säästetyt varat kollektiivisesti riskejä hajauttaen,
 - d) olennainen osa eläkelaitokseen suoritettavista maksuista määräytyy yksittäisiä palkansaaajia ja työnantajia edustavien työmarkkinaosapuolten kollektiivisten sopimusten perusteella eikä yksittäisten palkansaaajien päätösten perusteella,
 - e) yksittäinen palkansaaaja voi itsenäisesti päättää lisäeläkemaksujen maksamisesta eläkelaitokseen,
 - f) itsenäiset ammatinharjoittajat, työnantajat ja johtajat voivat halutessaan maksaa eläkemaksuja eläkelaitokseen,
 - g) etukäteen määritetty osuus kollektiivisesti sovitusta palkansaaajien eläkesäästöistä käytetään elinkorkovakuutukseen,
 - h) eläkeasiakkaat maksavat eläkelaitoksen kulut,
 - i) eläkelaitokseen suoritettavat eläkemaksut ovat verovähennyskelpoisia kansallisessa tuloverotuksessa tiettyyn summaan asti,
 - j) esimerkiksi rahoituslaitoksen tarjoamaan yksilölliseen eläkesäästämishjelmaan, jossa varat voidaan sijoittaa sijoitusrahastoon, suoritettavat maksut ovat verovähennyskelpoisia kansallisessa verotuksessa samassa laajuudessa kuin edellä i kohdassa,